

Arrest

**nr. 141 089 van 16 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 april 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDJ, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende, via een op 6 april 2010 gedateerd schrijven, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 12 april 2010 de beslissing om verzoeker tot een verblijf van zes maanden in het Rijk te machtigen.

1.3. Op 21 januari 2011 besliste de gemachtigde van staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verzoekers verblijfsmachtiging met één jaar te verlengen. Hij gaf hierbij aan dat een verdere verlenging van de geldigheidsduur van de toegekende verblijfsmachtiging mogelijk was op voorwaarde dat verzoeker kon aantonen dat hij beschikte over een geldige arbeidskaart, recente bewijzen van een tewerkstelling, een attest waaruit blijkt dat hij nooit ten laste was van de Belgische Staat en bewijzen van middelen van bestaan.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 26 januari 2012 de beslissing om de geldigheidsduur van de aan verzoeker toegestane verblijfsmachtiging uitzonderlijk te verlengen tot 27 april 2012 omdat verzoeker aangaf als zelfstandige te werken. Er werd beslist om de voorwaarden die voorzien waren voor een verdere verlenging van de geldigheidsduur van de toegestane verblijfsmachtiging te wijzigen en te bepalen dat ook de voorlegging van een beroepskaart en recente bewijzen van middelen van bestaan voortkomend uit een zelfstandige activiteit aanleiding zouden kunnen geven tot de verlenging van de eerder toegestane verblijfsmachtiging.

1.5. Op 10 april 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 11 juni 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"Gelet op artikel 13 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006;

Overwegende dat de genaamde [Z.H.] [...]

- gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur in toepassing van de artikelen 9 (9 bis) en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006.

Overwegende dat als voorwaarden voor de verdere verlenging van zijn tijdelijk verblijf in onze vorige instructie dd. 26/01/2012 werden opgenomen:

"een geldige beroepskaart + recent attest waaruit blijkt dat betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste is van de Belgische staat (of OCMW) + recente bewijzen van middelen van bestaan voortkomend uit zijn zelfstandige activiteit (aan te tonen aan de hand van een recent aanslagbiljet van de belastingen)

(indien betrokkene tewerkgesteld is als werknemer: een geldige arbeidskaart C met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling). "

Overwegende dat betrokkene geen geldige beroepskaart kan voorleggen en ook recente bewijzen van middelen van bestaan voortkomend uit zijn zelfstandige activiteit overmaakt. Betrokkene legt bij de huidige aanvraag tot verlenging opnieuw een arbeidskaart C voor geldig tot 21/03/2013. Hij legt echter geen recente bewijzen van effectieve tewerkstelling voor. Hiermee komt hij niet tegemoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Overwegende dat volgens art. 13§3, tweede lid van de wet - de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie een bevel om het grondgebied te verlaten, kan afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijkte verblijven "indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden"

Wordt besloten om aan hem:

In uitvoering van artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 27 april 2007, het bevel te geven om het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen,

Oostenrijk, Polen, Portugal, Slowakije, Slovenië, Spanje, Tsjechische Republiek, Zweden en Zwitserland binnen de dertig dagen."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 13, § 3, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij verschaft de volgende toelichting:

"Iedere beslissing van de overheid dient in alle redelijkheid en met de nodige zorgvuldigheid te worden genomen. Uit het feitenrelaas is al gebleken dat de thans bestreden beslissing een enorm ernstig en onherstelbaar nadeel met zich mee kan brengen voor verzoeker.

Nu is het zo dat iedere beslissing van een overheid in alle redelijkheid dient te worden genomen. Het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden. Bovendien dient de overheid ook zorgvuldig te werk te gaan bij het nemen van haar beslissing, in casu het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 10.04.2012.

In casu moet opgemerkt worden dat verzoeker sinds 12.04.2010 opeenvolgende periodes van beperkte duur gemachtigd werd tot verblijf in België van meer dan drie maanden in toepassing van de artikelen 9bis en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006.

Telkens voldeed hij aan de voorwaarden voor verlenging.

In de laatste beslissing tot verlenging werden als voorwaarden voor de verdere verlenging van tijdelijk verblijf vermeld:

'een geldige beroepskaart + recent attest waaruit blijkt dat betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste is van de Belgische staat (of OCMW) + recente bewijzen van middelen van bestaan voortkomend uit zijn zelfstandige activiteit (aan te tonen aan de hand van een recent aanslagbiljet van de belastingen)

(indien betrokkene tewerkgesteld is als werknemer: een geldige arbeidskaart C met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling.)

Verzoeker kon evenwel wegens een acuut tekort aan werk zijn zelfstandigenactiviteit als kleermaker niet meer uitoefenen en vroeg dan ook noodgedwongen een arbeidskaart C aan met het oog op een tewerkstelling als werknemer. Na ontvangst van deze arbeidskaart (op 27.03.2012) heeft hij zich onmiddellijk (op 28.03.2012) ingeschreven bij de VDAB als werkzoekende (zie overgemaakt attest in administratief dossier).

Aangezien hij deze arbeidskaart C pas op 27 maart 2012 kreeg en verwerende partij reeds op 10 april 2012 de bestreden beslissing nam, kon verzoeker uiteraard nog geen recente bewijzen van effectieve tewerkstelling voorleggen.

Verwerende partij weigerde evenwel louter om reden van het niet voorleggen van bewijzen van effectieve tewerkstelling het verblijf van verzoeker te verlengen, terwijl verzoeker dergelijke bewijzen

slechts diende voor te leggen indien hij tewerkgesteld was als werknemer, hetgeen op dat moment nog niet het geval was. Verzoeker legde daarom ook een recent attest voor waaruit bleek dat hij op geen enkel ogenblik ten laste was geweest van het OCMW, alsook een recent bewijs van middelen van bestaan (zie attest van 01.04.2012 van VLOS (Vluchtelingen Ondersteuning Sint-Niklaas) waaruit blijkt dat verzoeker sinds 15.12.2011 materiële steun kreeg voor voeding en kledij).

Door met deze documenten bij de beoordeling van onderhavige zaak geen (afdoende) rekening te houden, moet worden aangenomen dat ook het zorgvuldigheidsbeginsel en zelfs de materiële motiveringsplicht is geschonden.

Ook het redelijkheidsbeginsel is geschonden, aangezien men geen (afdoende) rekening heeft gehouden met het feit dat verzoeker pas recent zijn arbeidskaart had verkregen en derhalve nog geen bewijzen van tewerkstelling kon voorleggen en bovendien uit de overige documenten blijkt dat hij geen steun van de Belgische Staat heeft genoten.

Bij het nemen van de beslissing geldt nochtans de verplichting om op een objectieve en evenwichtige manier een afweging door te voeren van alle in het geding zijnde belangen (M. BOES, "Het redelijkheidsbeginsel", in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), Algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.c., 101-129).

Aldus mag door verwerende partij geen belangen buiten beschouwing worden gelaten en kan de verlenging van verblijf niet louter worden afgewezen om reden dat verzoeker geen bewijzen van effectieve tewerkstelling had voorgelegd. Een dergelijke afweging is immers sowieso niet evenwichtig wanneer men weet dat verzoeker in afwachting van een tewerkstelling als werknemer ook geen beroep doet op de steun van de Belgische overheid.

Daarenboven, het weze herhaalt, moet worden opgemerkt dat er in se zelfs nog geen sprake was van een tewerkstelling als werknemer, waardoor verzoeker deze documenten sowieso niet diende voor te leggen (De beslissing tot verlenging stelt immers: 'indien betrokkene tewerkgesteld is als werknemer: een geldige arbeidskaart C met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling.'). Het nemen van het bevel om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 13§3, tweede lid Vw. is dan ook op foutieve gronden gebeurd.

Artikel 13 §3 Vw. stelt immers:

'§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft;

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

3° indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf. '

In casu was er op het ogenblik van de beslissing nog geen sprake van een tewerkstelling als werknemer, zodat verwerende partij geen bevel kon afgeven om het grondgebied te verlaten op basis van artikel 13 § 3, 2° Vw dat enkel van toepassing is wanneer de vreemdeling "niet meer" voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden (schending van artikel 13 § 3, 2° Vw).

Gelet op de schending van de in het middel aangehaalde beginselen is het duidelijk dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd."

3.2.1. De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient in casu te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 13, § 3, 2° van de Vreemdelingenwet. Voormelde wetsbepaling laat verweerder toe een bevel om het grondgebied te geven aan een vreemdeling die gemachtigd werd om voor beperkte tijd in het Rijk te verblijven en niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat aan verzoeker werd gevraagd om tussen de vijfenveertigste en de dertigste dag voor het verstrijken van de geldigheidsduur van zijn

verblijfsvergunning stukken aan te brengen waaruit bleek dat hij ofwel als zelfstandige, met een beroepskaart, in een inkomen kon voorzien ofwel als werknemer, met een arbeidskaart C, inkomsten verwierf en dat hij tevens nooit ten laste was van de Belgische Staat. Verzoeker bracht in de aangegeven periode geen stukken aan die wezen op een activiteit als zelfstandige of op een recente tewerkstelling als werknemer. Verweerder kon dan ook oordelen dat verzoeker niet voldeed aan de gestelde vereisten.

Verzoeker betoogt dat hij slechts bewijzen van een effectieve tewerkstelling diende aan te brengen indien hij als werknemer actief was en stelt dat dit niet het geval is. Hij verliest hierbij evenwel uit het oog dat hij in dat geval het bewijs diende aan te brengen dat hij bewijzen van een tewerkstelling als zelfstandige diende aan te brengen. Verweerder heeft in zijn beslissing van 26 januari 2012 immers duidelijk twee opties voorzien. Verweerder diende ofwel een inkomen uit een zelfstandige activiteit ofwel een activiteit in ondergeschikt verband die een inkomen genereerde aan te tonen. Verzoeker toonde evenwel noch een activiteit als zelfstandige, noch een activiteit als werknemer aan.

Verzoeker poogt – door erop te wijzen dat zijn activiteit als zelfstandige niet succesvol was en hij daarom opnieuw een arbeidskaart C aanvraag en hij deze niet onmiddellijk kreeg – te verantwoorden waarom hij niet economisch actief was maar toont hiermee niet aan dat verweerder de bestreden beslissing niet op basis van een correcte feitenvinding heeft genomen. Er moet in dit verband tevens worden benadrukt dat verweerder zich reeds toegeeflijk en bijgevolg zeer redelijk, opstelde ten aanzien van verzoeker door in het verleden, toen verzoeker te kennen gaf een zelfstandige activiteit te prefereren boven een tewerkstelling als werknemer, de voorwaarden voor de verlenging van de geldigheidsduur van de toegekende verblijfsmachtiging te verruimen.

Ook door uiteen te zetten dat hij nooit ten laste was van de Belgische Staat maar gesteund werd door een privé-organisatie toont verzoeker niet aan dat verweerder een appreciatiefout heeft gemaakt. De in de beslissing van 26 januari 2012 gestelde vereisten zijn immers cumulatief. Verzoeker diende dus aan te tonen dat hij legaal – dus met arbeidskaart of met beroepskaart – actief was en in een inkomen kon voorzien en tevens het bewijs voor te leggen dat hij nooit ten laste was van de Belgische Staat.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt. Een schending van artikel 13, § 3, 2° van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

3.2.2. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoeker ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat verweerder op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

G. DE BOECK